

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמועון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

והנה "שלום בית" - תלוי במידות טובות, כי כשאין הצדדים בעלי גאווה, ובעלי כעס, ולא מקפידים על כל דבר, ויודעים לשתוק ולוותר, ולהעביר על מידותיהם לפי הענין והצורך ויודעים לדון לכף זכות וכו', בודאי שלא תהי' שום מריבה ומחלוקת. וכן כשמקיימים מה שאמרו חז"ל (יבמות ס, ב) האוהב את אשתו (לא את עצמו דרכה!) כגופו (ודואג לה כדואג לגופו, והיא רואה ומרגישה בכך) והמכבדה יותר מגופו - עליו הכתוב אומר (איוב ה, כד) וידעת כי שלום אוהלך. וזהו "זאת חוקת התורה". אין "זאת" אלא אשה, אשתו, כמ"ש (בראשית ב, כג) לזאת - יקרא אשה. "אשר ציוה ה' לאמר", שציוה ה' לחיות עמה בצוותא חדא, באהבה ואחווה ושלום ורעות, וצריכים לעשות כל המתבקש שכך יהיה. וזהו **לאמר [דבר]**, היינו לדבר וללבן עמה הענינים בנחת, ולהשתמש גם בדיבור להתנצל כשצריך, ולפייס וכו'. ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום (מס' עוקצין, בסופה).

בברכת התורה וכמו"ם
שמועון יוסף הכהן ויזנפלד
התיקון הכללי

גם איש שלומי (תהלים מא, ז).
גם איש שלומי (ידידי וחבירי) אשר בטחתי בו (וסמכתי עליו).
אוכל לחמי. פי' נהפך לאויב, ואף גם עשה תחבולות לקלקל פרנסתי, בסיס קיומי. א"נ נהפך ג"כ להיות כפוי טובה ממדריגה ראשונה, כי אע"פ שהי' רגיל ליהנות ממנו ובפרט בעת דוחקו והי' אוכל לחמי, מ"מ נתהפך והגדיל עלי עקב, כלומר עשה מעקב אחרי, להפליא אותי בכל מה שיוכל. א"נ יארב לנפשי.

גם איש שלומי אשר בטחתי בו. גם הוא נוסף על שונאי והוא כאחד מהם. וכן נאמר (תהלים קיח, ח) טוב לחסות בה' מבטוח באדם - כי אי אפשר לסמוך על אף אחד (אא"כ עבר ועמד במבחנים).

אוכל לחמי. שהי' בין אוכלי שולחני בחינם, ובודאי היה אמור להחזיק לי טובה - ולא כן עשה, אלא ההיפך.

נ"א אוכל לחמי. בגד בי וקילקל פרנסתי. (מתוך הספר "שי למורא" פרוש על תה"כ)

להקדישני לעיני בני ישראל
אָפְלוּ הַקָּל שְׁבִי שְׂרָאֵל אָפְלוּ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרוֹצִים לְהַעֲבִירָם עַל דַּת חֵס וְשְׁלוֹם, הֵם מוֹסְרִים נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם כְּאִשֶּׁר נִרְאָה בְּחוּשׁ כְּבֹד כְּפָה פְּעָמִים. עַל כֵּן צָרִיף הָאֲדָם לְהַזְכִּיר אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה כָּכָל יוֹם, שֶׁהוּא מְרַצָּה לְמַסַּר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, כִּי זֶה עֵקֶר קְדוּשַׁת אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְשְׁלוֹם וְלְהַתְפַּלֵּל בְּכַוְנָה בְּנֵל.

(קיצור ליקוטי מוהר"ן ה' עז לעמו יתנף אות ג)

ירושלים עיה"ק תות"ב בבי"א. יום ו' עש"ק לסדר חוקת לכבוד ... אחדשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"זאת חוקת התורה אשר ציוה ה' לאמר דבר"** (במדבר יט, ב). גדול "שלום בית", עד שאפשר להמליץ "ושלום בית כנגד כולם", ומי שיש לו שלום בית יש לו בסיס איתן וחזק שעליו אפשר לבנות כל הבנינים הרוחניים, אבל בנינים בלי בסיס - עליהם נאמר "דדא חסר - מאי בני וקני". וגדולי הצדיקים וגדולי ישראל, אע"פ שלא היה להם שום זמן פנוי, וכל כולם היו תפוסים ועסוקים בתורה ועבודת ה' בכל זאת עסקו בעשיית שלום בין איש לאשתו, וכדאיאתא שאמרו חז"ל (כ"ר א, טו) משה ואהרן שקולים זה בזה. ואמרו חז"ל (אבות פ"א מ"ב) הוה מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. ואמרו (אבות דרבי נתן פ"ב, ז) כמה אלפים היו בישראל שנקראו שמם אהרן [בחייו, והלכו בהלוייתו אחר מיטתו, עיי"ש] שאלמלא אהרן - לא באו לעולם, שהיה משים שלום בין איש לאשתו, ומזדוגים זה עם זה, והיו קורים שם הילוד על שמו. וכן רבי מאיר בעל הנס עסק בשלום בית, ואף שהיה גדול הדור לא חס על כבודו ואף יום בזיון אדיר לעצמו לעשות שלום בין איש לאשתו, כדאמרין (ויקרא רבא ט, ט) רבי מאיר הוה יתיב ודריש בלילי שבתא, הוה תמן חדא אתתא יציבא ושמעא ליה תנתא מדרשא, אמתינת עד דיחסל ממדרש, אולה לביתה אשכחא בוצינא טפי (פי' שהנר כבה, ובעלה חיכה והמתין לה לסעודת ליל שבת) אמר לה בעלה אן הוית, אמרה ליה אנא יתיבנא ושמעא קלה דרשה, אמר לה בשבועה אין את נכנסת לכאן עד שתלכי ויורקת בפני הדרשן, ישבה מחוץ לביתה שבת ראשונה שניה ושלישית, אמרו לה שכנותיה עד עכשיו אתם ברוגז זה לזו, נלך ונביא אותך אצל הדרשן, כיון שראה רבי מאיר באות לפנוי, צפה והבין ברוח הקודש (וי"א שאליהו הנביא גילה לו) מה שקורה. אמר להן היש מכם אשה

שהיא יודעת ללחוש לעין הרע? (שבסופו יורקים). אמרו לה שכנותיה עכשיו את הולכת ויורקת בפניו, ותהי מותרת לבעלך והיא נגשה לעשות כן, אבל קבלה פחד, ואמרה רבי אין אני יודעת ללחוש בעין הרע, אמר לה אפילו הכי רוקי בפני ז' פעמים (בלי ללחוש) ואני אנשום לרווחה ממכאובי. עשתה כן. אמר לה "לכי אמרי לבעלך, אתה אמרת שארוק פעם אחת, ואני ירקותי שבע פעמים", אמרו לו תלמידיו "רבי, כך מבזים את התורה? אמר להו דיו למאיר להיות שוה לקונו דתני רבי ישמעאל גדול השלום ששם הגדול (הוי"ה ברוך הוא) שנכתב בקדושה, אמר הקב"ה ימחה על המים שבביל להטיל שלום בין איש לאשתו. וכן בכל דור ודור מצינו שגם גדולי הצדיקים עסקו בכך.

מִזְרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ
וְדַע, שְׂאֵפְלוֹ אִם כִּבֵּר הִנִּיעַ לוֹ הַשְּׁפַע, וְנִתְּחַנֶּה מְמַנָּה מְמוֹן, וּכְבֵּר יֵשׁ לוֹ הַמְּמוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה בְּנֵל. עַל כֵּל זֶה, לְפַעְמִים הַפַּעַל דְּבַר מְנַרְה אֹתוֹ כְּכַעַס גְּדוֹל כֵּל כֵּה, עַד שֶׁמִּפְסִיד וּמְאֻבֵּר מְמַנֵּן, אִפְלוֹ הַמְּמוֹן שֵׁישׁ לוֹ כִּבֵּר. אִף שֶׁהָיָה רְאוּי שְׂלֵא יוֹכַל אִזּוֹ לְהַפְסִיד לוֹ הַמְּמוֹן עַל יְדֵי הַכַּעַס, מְאֻחֵר שֶׁכִּבֵּר נִתְּחַנֶּה מִהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הַשְּׁפַע מְמוֹן, וְשׁוֹב אִי אִפְשֵׁר לְהַתְּחַפֵּף לְכַעַס, וְאִדְרָבָא הַמְּמוֹן שֵׁישׁ לוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת חוֹמָה, רְאוּי שִׁינֵן עָלָיו שְׂלֵא יוֹכַל לְהַפְסִיד לוֹ וְלְהַזְמִין לוֹ כַּעַס, שֶׁהוּא הַפָּךְ בְּחִינַת חוֹמָה. עַל כֵּל זֶה, יֵשׁ בַּח בְּיַד הַפַּעַל דְּבַר לְהַתְּנַבֵּר עַל הָאֲדָם כְּכַעַס גְּדוֹל כֵּל כֵּה, שֶׁיִּפְסִיד מְמַנֵּן אִפְלוֹ הַמְּמוֹן שֵׁישׁ לוֹ כִּבֵּר. כִּי כִּשְׁהַמְּמוֹן יוֹרֵד לְאֲדָם, הוּא בְּחִינַת (תהלים קי"א): מִזְרֵף נִתֵן לִירְאוֹ. וְהוּא מְהַפְכוֹ לְכַעַס, וְנַעֲשֶׂה מִזְרֵף מִזְרֵף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ בְּנֵל. ה' יִשְׁמְרֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ מִמַּדְּהַ הַמְּנַנָּה הוּאֵת אִמָּן כֵּן יְהִי רְצוֹנֵךְ.

(ליקו"מ סח)

לע"נ עמיחי בן משה ז"ל * לע"נ יצחק וינשמיין ז"ל * זיווג הגון ליוסף בן נחמה * לזיווג הגון ורפ"ש רוד שי קורו בן מיררה מסירת שמות לברכה ותפילה בישיבת ברסלב בכותל ובקברות צדיקים [ללא תשלום] - לחץ כאן !

כל מה דעביד רחמנא

וע"כ הזוכה ללכת תמיד עם הידיעה הזאת שכל מאורעותיו הן לטובתו, ולהכניס השכל הזה עמוק עמוק בלבו ומוחו ודמו, אזי זוכה לחיים טובים ונעימים ושום דבר ושום מאורע אינו מבבלבו כי יודע שהכל הוא בהשגחה פרטית וכמ"ש חז"ל (ברכות לג, ב; כתובות ל, א) הכל בידי שמים, ולטובתו וכנ"ל.

והידיעה הנ"ל לא דבר ריק הוא ואפי' מי שזוכה לידיעה הנ"ל הרבה הרבה צריך להתפלל לפניו ית' שלא יתבלבל ושלא יכשל בזה בשעת מעשה וניסיון, כי כמה גדולים נתבלבלו בשעת המאורע, וכמ"ש חז"ל (שחר טוב תהלים עג) אמר אסף אני לא הייתי יודע שטובים היסורים וקנאתי ברשעים ובשביל שקנאתי ואני כמעט נטיו רגלי ולמה כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה וכו' עיי"ש וכדאיתא שהיו גדולים שנכשלו ממש ונפלו עמוק מאד מחמת זה וכמ"ש חז"ל (חולין קמב, א) תנא דבי ר' יעקב אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתים תלויה בה.

(מתוך הספר "יש מאין" על ליקו"מ)

מדרש

רבי יצחק פתח, כל זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני (קהלת ז, כג). אמרתי אחכמה. כתיב (פאן) ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב וגו' (מ"א ה, ט). [אמר רבי יוחנן בשם רבי שמעון בן יהוצדק, משל למלך שהיה לו אוהב, והיה המלך אוהבו יותר מדאי. אמר ליה המלך, שאל ממני כל מה שתרצה ואני נותן לך. והיה אותו אוהב, חכם גדול. אמר, אם אשאל שיעשה אותי דוכוס, הוא עולה בידי. אם אשאל שיעשה אותי אפרכוס, עולה בידי. אלא הריני שואל דבר שכל הגדולות טפילות לה. מיד השיב ואמר למלך, הואיל ואמרת לי שאשאל לפניך [דבר], שואל אני ממך שתשיאני בתך. אמר ליה המלך, חייך, בכך אני רוצה, הרי בתי בתוך ביתך. כך בשעה שאמר ליה הקדוש ברוך הוא לשלמה, שאל מה אתן לך (מ"א ג, ה). אמר שלמה, מה אשאל. אם אשאל כסף וזהב, הוא שעולה בידי. אם אשאל את המלכות, הוא שעולה בידי. אלא הריני שואל דבר, שכל הדברים טפלין לו. מיד אמר לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, איני מבקש ממך אלא חכמה. אמר ליה הקדוש ברוך הוא, חייך, יפה שאלת ששאלת חכמה, שכל הדברים טפלין לה, הכסף, והזהב טפלין לה, שנאמר, טוב פריי מחרוץ ומפז, ותבואתי מכסף נבחר (משלי ה, יט). והמלכות טפלה לה, שנאמר, בי מלכים ימלוכו (שם שם ט), והרי הכל נתון לך. לכך כתיב, ויתן אלהים חכמה לשלמה (מ"א ה, ט), שנתן לו החכמה במתנה. כחול אשר על שפת הים (שם).

מסירת שמות לברכה ותפילה בשיבת ברסלב
בכותל המערבי ובשאר קברות צדיקים...
תיקון נפטרים, אמירת קדיש ועו' לחץ כאן !

עיקר פגם הכאת הצור

היה בחינת פגם הדיבור כמו שכתוב בפרשה זאת כאשר מריתם פי במי מריבה וכו'. כי עיקר הפגם היה על שלא דיברו אל הסלע כמו שצווה השם יתברך ודברתם אל הסלע שבוה היו מראים גודל כח הדיבור שלהם שיש לו כח להוציא המים בגשמיות ורוחניות. כי כמו שהיו מוציאים מים בגשמיות כך היו מוציאים מימי דעת התורה ברוחניות. ועל ידי זה היה נתקדש שם שמים כי היו הכל רואים גודל כח הדיבור. והיו הכל משתדלים להמשיך הקדושה על עצמם על ידי הדיבור שעל ידי זה ממשיכין אור הנקודה שעל ידי זה עיקר ההתקרבות להשם יתברך כנ"ל. וכל זה גרם המריבה והמחלוקת בחינת מי מריבה שעל ידי זה בלבלו גם דעת משה כמו שכתוב (קהלת ז) כי העושה יהולל חכם וכו' כמו שאמרו רז"ל (שמות רבה פ"ק). כי הנקודה הקדושה הוא בחינת שלום בחינת ברית שלום כי עיקרה תלויה בשלום. כי מי שאין משתדל להתבודד ולדבר בינו לבין קונו לעורר לבו להשם יתברך זה בחינת מחלוקת בחינת (הושע י) חלק לבם, כי לבו חלק מפיו מבחינת הנקודה הקדושה. (ליקוטי הלכות אורח חיים הלכות נשיאת כפים הלכה ה אות טז)

אלמלא לא הכה

וזהו שארז"ל אלמלא לא הכה משה בצור לא הוי טרחי רבנן בשמעתתא וכו' כמובא. כי הצור הוא בחי' תוכה שבע"פ כמובא והכאת משה בצור זה בחי' שמאלה שהוא בחי' הכאה בחי' דינים וגבורות כידוע ומחמת שמשה רבינו היה מוכרח ליפול לבחי' שמאלה בשביל פרנסה שהוא בחי' "להשקות העדה ובעירם" להמשיך להם פרנסה. ומחמת שדורו ערערו עליו אז על ידם בא לידי טעות והכה את הסלע במטהו פעמים דהיינו שהתגבר ביותר בחי' שמאלה. כי הש"י אמר לו ודברתם אל הסלע. כי לא הי' צריך לעורר בחי' שמאלה ח"ו בעובדא ממש רק לדבר בנחת אל הסלע שהוא תורה שבע"פ ואע"פ שצריך להמשיך מים ושפע של פרנסה זה הי' נמשך ע"י בחי' שמאלה דק מן הדק. ומחמת שמשה רבינו הי' קדוש בתכלית הקדושה וכל כוונתו הי' לשם ה' לבד ע"כ סבר שא"א לו בשום אופן ליפול לבחי' שמאלה בשביל פרנסה כ"א ע"י הכאה ממש כמו שהיה בפעם הראשון שצוהו הש"י והכית בצור וכו'. ובאמת לא כך הי' רצון הש"י עכשיו. כי אדרבה בפעם הראשון היינו בתחילת התגלות התורה הי' באמת ההכרח להכות בצור כדי לעורר בחי' הכאה שהוא בחי' שמאלה כדי להמשיך מים לעדה דהיינו פרנסה. אבל אח"כ שכבר נתעורר בחי' שמאלה כשצריכין דייקא להמתין בחי' שמאלה ולאכללא שמאלה בימינה ואז דייקא ממשכין פרנסה. וע"כ ע"י הכאת משה בצור נמשכין כל הקשיות והחומרות שבהלכה. כי כולם נמשכין מבחי' השגיאה של הצדיק שהוא בחי' הכאת משה בצור שהוא בחי' שמאלה שמוכרח הצדיק האמת שהוא בחי' משה ליפול לשם בשביל פרנסה כנ"ל. (ליקוטי הלכות יורה דעה הלכות תלמוד תורה הלכה ג אות ג)

יען לא האמנתם בי

כי משה רבינו אחר שטעה בסוד זה בהכאת הצור שע"י נסתלק כ"ש יען לא האמנתם בי וכו' אח"כ בודאי שב בתשובה שלימה על זה ומאז התפלל כל תפלותיו רק ברחמים ובתחנונים כ"ש ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. לשון רחמים ותחנונים ומתנת חנם כשדרז"ל וכמובא שם בהתורה הנ"ל פסוק זה. והתפלל הרבה תפלות מאד ברחמים ותחנונים כמין ואתחנן כשדרז"ל. ואע"פ שעדיין לא מילא הש"י שאלתו ואמר לו רבלך וכו' אע"פ בודאי פעל הרבה ע"י תפילותיו שבקש ברחמים ותחנונים ושב ותיקן הפגם שפגם בהכאת הצור ובפרט ע"י הסתלקותו כ"ש שם בהתורה הנ"ל שמה שנחסר על ידם נתתקן על ידם. ומשם מקבלין עתה כח הצדיקי אמת להמשיך תורה בתקונים הנ"ל ברחמים ותחנונים עד שממשיכין קדושת א"י ומחזירין ומשיבין בני אדם בתשובה וכנ"ל. כי הצדיק הגדול כשנכשל באיזה שגיאה דקה היא לטובתו כדי שישונו ע"י בתשובה שלימה כדרכם הקדוש שעל שגיאה פחותה מחוט השערה עושים תשובה גדולה ורבה מאד ועי"ז מזכים אותנו בתשובה בבחי' אלו ד"ת שאין אדם עומד עליהם אא"כ נכשל בהם וכשרז"ל לענין דהמע"ה לא הי' דוד' ראוי לאותו מעשהאלא כדי להורות תשובה וכו' (וכמובא בהתו' ח"ב"ח סי' כ"ב) מכש"כ משרע"ה. ע"כ עתה כל תקונו וכל תקונו לזכות לתשובה הוא ע"י התורה שממשיכין עתה הצדיקי אמת ברחמים ותחנונים שהוא בחי' תיקון הגזילה וכו' וכנ"ל. ע"כ מרומז תיקון התשובה בהשבת הגזילה וכנ"ל. (ליקוטי הלכות חשן משפט הלכות גזילה הלכה ה אות ד)

לרפואה שלימה בגוף ונפש - בעיניים ובכל שאר העיניים

נורית ליבנת בת מרגלית, חווה ישי בת מרגלית, גלעד ליבנת בן נורית

ליזיווג הגון - נירה הדס בת בתיה רבקה

ברכות לאושר ועושר לשמחה... שלום בית וקשר משפחתי טוב ובריא

למשפחת אפרגן - דוד בן סעידה מיכל בת מרים, אלמוג אלישי ונהוראי בני מיכל

רפ"ש לפורמזונה בת מזל ☆ ויווג חנון ליעקב תם בן אסתר ☆ חזרה בתשובה לחן בן עליזה